

Places with no names

בראשית פרק יב

<p>(א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָם לֵךְ־לְךָ מֵאֶרֶץ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָה:</p>	<p>(1) Hashem said to Avram, "Go forth from your land, and from your family, and from your father's house, to the land that I will show you."</p>
---	---

בראשית פרק כב

<p>(א) וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנְנִי: (ב) וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יִצְחָק אֲשֶׁר־אָהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־הָאָרֶץ הַמְרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אֲמַר אֵלַי: (ג) וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם בְּבֹקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרֹו וַיִּלְחַח אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתָם וַיַּחֲק בָּגוֹ וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֵה וַיִּקֶּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים: (ד) בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחֹק: (י"ד) וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה יִרְאָה וַיִּרְאָה אֲשֶׁר יֵאמָר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יִרְאָה:</p>	<p>(1) After these things, God tested Avraham, and said to him, "Avraham!" and he said, "Here I am." (2) He said, "Please, take your son, your only one, whom you love, Yitzchak, and go forth to the land of Moriah, and raise him up as a burnt offering on one of the mountains which I will tell you." (3) Avraham rose early in the morning, saddled his donkey, took his two servant-boys with him, and his son, Yitzchak. He split the wood for the offering and rose and went to the place that God had told him. (4) On the third day, Avraham lifted his eyes and saw the place from afar. (14) Avraham named that place "Hashem Yireh"¹⁰ as is said today, "On the mountain of Hashem, He will be seen."</p>
---	--

רש"י

י"י יראה – פשוטו ותרגומו: י"י יבחר ויראה לו המקום הזה להשרות שכינתו ולהקריב כאן קרבנות.

(14) Its real meaning is as the Targum renders it: The Lord will choose and select for Himself this place to make His Shechinah reside in it and for sacrifices to be offered there.

<p>(11) He happened upon the place and spent the night there since the sun had set. He took from the stones of the place and put one at his head and lay down in that place.</p>	<p>(יא) וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיֵּלֶן שָׁם כִּי-בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׂם מִרְאֲשֵׁיתָיו וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא:</p>
--	---

רש"י

ויפגע במקום – לא הזכיר הכתוב באיזה מקום, אלא במקום הנזכר במקום אחר, וזה הר המוריה, שנאמר בו: ויראא המקום מרחוק (בראשית כ"ב:ד').

(11) AND HE LIGHTED UPON THE PLACE – Scripture does not mention which place, but by writing במקום the place it refers to the place mentioned already in another passage, viz., Mount Moriah of which it is stated (Genesis 22:4) "And he saw the place (המקום) afar off".

דברים יב

<p>(א) אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיךָ לְךָ לְרִשְׁתָּהּ כָּל-הַיָּמִים אֲשֶׁר-אַתֶּם חַיִּים עַל-הָאֲדָמָה:</p> <p>(ב) אַבְדוּ וְתִאֲבְדוּן אֶת-כָּל-הַמִּקְמוֹת אֲשֶׁר עֲבַדוּ-שָׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אֹתָם אֶת-אֱלֹהֵיהֶם עַל-הַהָרִים הַרְמִים וְעַל-הַגְּבְעוֹת וְתַחַת כָּל-עֵץ רֵעָן:</p> <p>(ג) וְנִתְצַתֶּם אֶת-מִזְבְּחֹתֶם וְשִׁבְרֹתֶם אֶת-מִצְבְּוֹתֶם וְאֲשִׁרֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בְּאֵשׁ וְפִסְלֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּגְדַּעוּן וְאַבְדֹתֶם אֶת-שְׁמֵם מִן-הַמָּקוֹם הַהוּא:</p> <p>(ד) לֹא-תַעֲשׂוּן כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם:</p> <p>(ה) כִּי אִם-אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל-שְׁבֵטֵיכֶם לָשׂוּם אֶת-שְׁמוֹ שָׁם לְשַׁכְּנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה:</p> <p>(ו) וְהִבַּאתֶם שְׂמֵה עֲלֵיתֶם וְזִבְחֵיכֶם וְאֹת מַעֲשֵׂי־רֵיתֶם וְאֹת תְּרוֹמַת יְדְכֶם וְנֹדְרֵיכֶם וְנֹדְבֵיתֵיכֶם וּבְכֹרֹת בְּקֹרְבָנְכֶם וְצֹאנְכֶם:</p> <p>(ז) וְאָכַלְתֶּם-שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׂמְחֹתֶם בְּכֹל מַשְׁלַח יְדְכֶם אֹתָם וּבְתִיגְכֶם אֲשֶׁר בְּרִכְךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ:</p>	<p>(1) These are the statutes and the ordinances which you shall observe to do in the land which Hashem, the God of your fathers, has given you to possess it, all the days that you live on the earth.</p> <p>(2) You shall surely destroy all the places in which the nations that you shall dispossess served their gods, on the high mountains, and on the hills, and under every green tree,</p> <p>(3) and you shall break down their altars, and dash in pieces their pillars, and burn their Asherim with fire; and you shall cut down the engraved images of their gods; and you shall destroy their name out of that place.</p> <p>(4) You shall not do so to Hashem your God.</p> <p>(5) But to the place which Hashem your God shall choose out of all your tribes, to put His name there, to his habitation you shall seek, and there you shall come.</p> <p>(6) And there you shall bring your burnt offerings, and your sacrifices, and your tithes, and the wave offering of your hand, and your vows, and your freewill offerings, and the firstborn of your herd and of your flock.</p> <p>(7) There you shall eat before Hashem your God, and you shall rejoice in all that you put</p>
---	--

<p>(ח) לֹא תַעֲשׂוּן כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנַחֲנוּ עֹשִׂים פֶּה הַיּוֹם אִישׁ כְּלִי-הַיִּשְׂרָר בְּעֵינָיו: (ט) כִּי לֹא-בְאַתֶּם עַד-עֶתָה אֶל-הַמְּנוּחָה וְאֶל-הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ: (י) וְעַבְרַתֶּם אֶת-הַיַּרְדֵּן וְיִשְׁבַּתֶּם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִנְחִיל אֶתְכֶם וְהַיִּח לְכֶם מִכָּל-אִיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וְיִשְׁבַּתֶּם-בְּטוֹחַ: (יא) {שְׁנֵי} וְהָיָה הַמְּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לְשֹׁכֵן שָׁמוֹ שָׁם שָׁמָּה תָבִיאוּ אֶת כָּל-אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִיָּה אֶתְכֶם עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם מַעֲשְׂרֹתֵיכֶם וְתִרְמַת יְדֹכֶם וְכֹל מִבְּחַר נְדָרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְרֹו לַיהוָה: (יב) וְשִׁמַּחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְעַבְדֵיכֶם וְאִמְהֹתֵיכֶם וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֵיכֶם כִּי אֵין לוֹ חֶלֶק וְנַחֲלָה אִתְּכֶם:</p>	<p>your hand to, you and your households, in which Hashem your God has blessed you. (8) You shall not do after all the things that we do here this day, every man whatever is right in his own eyes; (9) for you haven't yet come to the rest and to the inheritance, which Hashem your God gives you. (10) But when you pass over the Jordan, and dwell in the land which Hashem your God causes you to inherit, and He gives you rest from all your enemies around you, so that you dwell in safety, (11) then it shall happen that to the place which Hashem your God shall choose to cause His name to dwell there, there you shall bring all that I command you: your burnt offerings, and your sacrifices, your tithes, and the wave offering of your hand, and all your choice vows which you vow to Hashem. (12) You shall rejoice before Hashem your God, you, and your sons, and your daughters, and your male servants, and your female servants, and the Levite who is within your gates, because he has no portion or inheritance with you.</p>
--	---

דברים יב

<p>(יא) וְהָיָה הַמְּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לְשֹׁכֵן שָׁמוֹ שָׁם שָׁמָּה תָבִיאוּ אֶת כָּל-אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִיָּה אֶתְכֶם עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם מַעֲשְׂרֹתֵיכֶם וְתִרְמַת יְדֹכֶם וְכֹל מִבְּחַר נְדָרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְרֹו לַיהוָה: (יב) וְשִׁמַּחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְעַבְדֵיכֶם וְאִמְהֹתֵיכֶם וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֵיכֶם כִּי אֵין לוֹ חֶלֶק וְנַחֲלָה אִתְּכֶם:</p>	<p>(ה) כִּי אִם-אֶל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל-שְׁבֻטֵיכֶם לְשׁוֹם אֶת-שְׁמוֹ שָׁם לְשֹׁכְנוֹ תִדְרֹשוּ וּבְאֵת שְׁמָה: (ו) וְהִבַּאתֶם שָׁמָּה עֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם וְאֵת מַעֲשְׂרֹתֵיכֶם וְאֵת תְּרוֹמַת יְדֹכֶם וְנְדָרֵיכֶם וְנִדְבְּתֵיכֶם וּבְכֹרֶת בְּקֹרְכֶם וְצֹאנְכֶם: (ז) וְאָכַלְתֶּם-שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׁמַּחְתֶּם בְּכֹל מַשְׁלַח יְדֹכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר בְּרֶכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ:</p>
--	--

Rashi (11)

THITHER SHALL YE BRING [ALL THAT I COMMAND YOU] — Above (v. 6) it (the same expression) is said in reference to Shiloh, but here it is said in reference to Jerusalem. It is for the following reason that Scripture divides the matter into two paragraphs: to give permission to offer on a Bamah in the intermediate period between the existence of the one sanctuary and the other; viz., that after Shiloh was destroyed and they came to Nob and erected the Tabernacle there, and then again when Nob was destroyed and they came to Gibeon, sacrificing on the Bamah was allowed until they finally came to Jerusalem (Zevachim 119a and Mishnah Zevachim 14:1).

דברי הימים ב:ג

<p>(א) וַיִּחַל שְׁלֹמֹה לְבַנּוֹת אֶת-בַּיִת-יְהוָה בִּירוּשָׁלַם בְּהַר הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר נִרְאָה לְדָוִד אָבִיהוּ אֲשֶׁר הָכִין בְּמִקְוֹם דָּוִד בְּגֵרֹן אֲרֶגֶן הַיְבוּסִי:</p>	<p>(1) Then Solomon began to build the house of the Lord at Jerusalem in mount Moriah, where [the Lord] appeared unto David his father; for which provision had been made in the Place of David, in the threshingfloor of Ornan the Jebusite.</p>
---	---

נחמיה פרק א

<p>(1) The words of Nehemiah the son of Hacaliah. Now it came to pass in the month Chislew, in the twentieth year, as I was in Shushan the castle, (2) that Hanani, one of my brethren, came out of Judah, he and certain men; and I asked them concerning the Jews that had escaped, that were left of the captivity, and concerning Jerusalem. (3) And they said unto me: 'The remnant that are left of the captivity there in the province are in great affliction and reproach; the wall of Jerusalem also is broken down, and the gates thereof are burned with fire.' (4) And it came to pass, when I heard these words, that I sat down and wept, and mourned certain days; and I fasted and prayed before the God of heaven, (5) and said: 'I beseech Thee, O Lord, the God of heaven, the great and awful God, that keepeth covenant and mercy with them that love Him and keep His commandments; (6) let Thine ear now be attentive, and Thine eyes open, that Thou mayest hearken unto the prayer of Thy servant, which I pray before Thee at this time, day and night, for the children of Israel Thy servants, while I confess the sins of the children of</p>	<p>(א) דְּבַרֵי נַחֲמִיָּה בֶן-חַכְלִיָּה וְיְהִי בַחֲדָשׁ-כִּסְלֹו שְׁנַת עֶשְׂרִים וְאֶנִּי בְשׁוּשַׁן הַבִּירָה: (ב) וַיָּבֹא חֲנָנִי אֶחָד מֵאֲחֵי הוּא וְאֲנָשִׁים מִיְהוּדָה וְאֲשָׁאֲלֵם עַל-יְהוּדָיִם הַפְּלִיטָה אֲשֶׁר-נִשְׁאָרוּ מִן-הַשְּׂבִי וְעַל-יְרוּשָׁלַם: (ג) וַיֹּאמְרוּ לִי הַנְּשָׂאָרִים אֲשֶׁר-נִשְׁאָרוּ מִן-הַשְּׂבִי שֵׁם בְּמִדְיָנָה בְּרָעָה גְדֹלָה וּבְחַרְפָּה וְחוּמַת יְרוּשָׁלַם מִפְּרֻצַת וּשְׁעָרֶיהָ נִצְתוּ בְּאֵשׁ: (ד) וַיְהִי כִשְׁמַעְיָו אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה יִשְׁבַּתִי וְאֶבְכֶּה וְאֶתְאַבְּלָה יָמִים וְאֶהְיֶה צֹם וּמִתְפַּלֵּל לִפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם: (ה) וְאָמַר אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם הָאֵל הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא שֹׁמֵר הַבְּרִית וְחֹסֵד לְאֶהֱבָיו וְלִשְׁמָרֵי מִצְוֹתָיו: (ו) תְּהִי נָא אָזְנוֹךָ-קֹשֶׁשֶׁת וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת לִשְׁמַע אֶל-תְּפִלַּת עַבְדְּךָ אֲשֶׁר אֲנִי מִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ הַיּוֹם וַיּוֹמֶם וְלֵילָה עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ וּמִתְנַדֶּה עַל-חַטָּאוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָטְאוּ לָךְ וְאֲנִי וּבֵית-אָבִי חָטְאוּנוּ:</p>
--	---

Israel, which we have sinned against Thee; yea, I and my father's house have sinned.

(7) We have dealt very corruptly against Thee, and have not kept the commandments, nor the statutes, nor the ordinances which Thou didst command Thy servant Moses.

(8) Remember, I beseech Thee, the word that Thou didst command Thy servant Moses, saying: If ye deal treacherously, I will scatter you abroad among the peoples;

(9) but if ye return unto Me, and keep My commandments and do them, though your dispersed were in the uttermost part of the heaven, yet will I gather them from thence, and will bring them unto the place that I have chosen to cause My name to dwell there.

(10) Now these are Thy servants and Thy people, whom Thou hast redeemed by Thy great power, and by Thy strong hand.

(11) O Lord, I beseech Thee, let now Thine ear be attentive to the prayer of Thy servant, and to the prayer of Thy servants, who delight to fear Thy name; and prosper, I pray Thee, Thy servant this day, and grant him mercy in the sight of this man.' Now I was cupbearer to the king.

(ז) חָבַל חָבַלְנוּ לָךְ וְלֹא־שָׁמְרָנוּ אֶת־הַמִּצְוֹת
וְאֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוִּיתָ
אֶת־מֹשֶׁה עַבְדְּךָ:

(ח) זָכַרְנוּ אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוִּיתָ אֶת־מֹשֶׁה
עַבְדְּךָ לֵאמֹר אַתֶּם תִּמְעְלוּ אֵנִי אֶפְיץ אֶתְכֶם
בְּעַמִּים:

(ט) וְשַׁבְתֶּם אֵלַי וְשָׁמַרְתֶּם מִצְוֹתַי וְעַשִׂיתֶם
אֹתָם אִם־יְהִי נִדְחַכֶּם בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם
אֶקְבְּצֵם [וְהִבִּיאֹתִים] (וְהַבּוֹאִתִים) אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי לְשֹׁכֵן אֶת־שְׁמִי שָׁם:
(י) וְהֵם עַבְדֶּיךָ וְעַמְּךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּכַחֲךָ הַגָּדוֹל
וּבְיָדְךָ הַחֲזָקָה:

(יא) אָנָּה אֲדֹנָי יְהוִי נָא אֲזַנְךָ קִשְׁבֵת אֶל־תְּפִלַּת
עַבְדְּךָ וְאֶל־תְּפִלַּת עַבְדֶּיךָ הַחֹפְצִים לִירְאָה
אֶת־שְׁמֶךָ וְהִצְלִיחֶהָ־נָא לְעַבְדְּךָ הַיּוֹם וּתְנֶהוּ
לְרַחֲמִים לְפָנַי הָאִישׁ הַזֶּה וְאֲנִי הֵייתִי מִשְׁקָה
לְמֶלֶךְ:

Why do we need a centralized place chosen by 'ה'?

כלי יקר

[מובא בפירושו לפסוק ה'] לא תעשון כן לה' אלהיכם וגו'. לפי שהאומות בוחרים להם לטעותם ההרים הרמים ועץ רענן, כי אין האלילים מכבדין את המקום אלא המקום מכבדם, וההולכים אל הטעות דורשים אל המקום יותר מאחר הטעות ולפי שהמקום סבה גדולה לעבודה זו, ע"כ נאמר אבד תאבדון את כל המקומות וגו'. אבל אתם לא תעשון כן לה' אלהיכם שלא אתם תהיו הבוחרים במקום, כ"א אל המקום אשר יבחר ה' וגו'. כי הוא ית' הבוחר ולא אתם כי אין כבודו ית' תלוי במקום אלא הקב"ה מכבד מקומו לפיכך לשכנו תדרשו. לא תדרשו אל המקום אלא תדרשו לשכנו איה מקום כבודו כי הוא ית' עיקר והמקום טפל לו

Why isn't the place identified?

Rabbeinu Bechaye (5)

כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלו-היכם מכל שבטיכם “except in the place which the Lord your G'd will select from amongst all your tribes, etc.” The place in question is Mount Moriah; it is well known among the Gentiles. They know of its spiritual advantages through tradition. There is no need to mention this location by name. The people all had a tradition that this was where their ancestor Yitzchak had lain bound on the altar.

Maimonides writes in his Moreh Nevuchim (3,45) that there were three reasons why the location of the future Temple was not spelled out at this point.

- 1) If the nations of the world had known that in that location prayers are answered positively by G'd and sacrifices are welcome to Him, every nation would have made a supreme effort to take possession of that site. This would have resulted in untold slaughter among the nations and ongoing strife among them.
- 2) If the Canaanites who dwelled in the land at the time Moses spoke these words had heard of them and they had realized that the Israelites would dispossess them and take over that site they would have utterly destroyed it before the Jewish people had a chance to conquer it.
- 3) Even the tribes of the Israelites would have argued among themselves in whose territory this site, would be located at the time the land was distributed among the tribes. Such a division among the people would have been even worse than the rebellion of Korach when the people were not prepared to recognize the preferred hereditary status of the Priests. For all these reasons Moses preferred not to spell out the exact location of where the Temple would be built in the future. If even the Jews did not know the location, it is clear that the Gentiles did not know it either. Although everyone knew of the significance of Mount Moriah in the past, they had no idea of what this meant in terms of its future religious significance, in terms of the place G'd would choose.

How do you create a place where people gather?

דברים יד

<p>(כב) עֵשֶׂר תַעֲשֶׂר אֶת כָּל-תְּבוּאֹת זֶרְעֶךָ הַיֵּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה שָׁנָה: (כג) וְאֶכְלֹתָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר לְשִׁכְן שְׁמוֹ שָׁם מֵעֵשֶׂר דְּגָנְךָ תִירֹשֶׁךָ וַיְצִהָרְךָ וּבְכֹרֹת בְּקָרְךָ וּצְאֵנְךָ לְמַעַן תִּלְמַד לִירְאָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל-הַיָּמִים: (כד) וְכִי-יִרְבֶּה מִמֶּךָ הַדָּרָךְ כִּי לֹא תוּכַל שְׂאֹתוֹ כִּי-יִרְחַק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹם שְׁמוֹ שָׁם כִּי יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:</p>	<p>(22) You shall surely tithe all the produce of what you sow, that which comes forth from the field year by year. (23) You shall eat before Hashem your God, in the place which He shall choose to cause His name to dwell there, the tithe of your grain, of your new wine, and of your oil, and the firstborn of your herd and of your flock, that you may learn to fear Hashem your God always.</p>
--	--

<p>(כה) וְנִתְּתָהּ בְּכֶסֶף וְצִרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדְךָ וְהִלַּכְתָּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ: (כו) וְנִתְּתָהּ הַכֶּסֶף בְּכֹל אֲשֶׁר-תֹּאמֶר נַפְשְׁךָ בְּבָקָר וּבְצֹאֵן וּבַיִּין וּבַשֵּׁכָר וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁאַלְהָ נַפְשְׁךָ וְאָכַלְתָּ שָׂם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׂמַּחְתָּ אִתָּהּ וּבֵיתְךָ: (כז) וְהִלַּנִּי אֲשֶׁר-בְּשַׁעְרֶיךָ לֹא תַעֲזָבֵנִי כִּי אֵין לִי חֵלֶק וְנִחַלְהָ עִמָּךְ:</p>	<p>(24) If the way is too long for you, so that you are not able to carry it, because the place which Hashem your God shall choose to set His name there is too far from you, when Hashem your God shall bless you, (25) then you shall exchange it for money and bind up the money in your hand, and you shall go to the place which Hashem your God shall choose. (26) And you shall bestow the money for whatever your soul desires, for cattle, or for sheep, or for wine, or for strong drink, or for whatever your soul asks of you; and you shall eat there before Hashem your God, and you shall rejoice, you and your household. (27) The Levite who is within your gates, you shall not forsake him; for he has no portion or inheritance with you.</p>
--	--

דברים טו

<p>(19) All the firstborn males that are born of your herd and of your flock you shall sanctify to Hashem your God. You shall do no work with the firstborn of your herd, and you shall not shear the firstborn of your flock. (20) You shall eat it before Hashem your God year by year in the place which Hashem shall choose, you and your household.</p>	<p>(יט) כָּל-הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יֵלֵד בְּבָקְרְךָ וּבְצֹאֲנֶךָ הַזָּכָר תִּקְדָּישׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בְּבָכָר שׂוֹרֶךָ וְלֹא תִגַּז בְּכוֹר צֹאֲנֶךָ: (כ) לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ שָׁנָה בְּשָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה אִתָּהּ וּבֵיתְךָ:</p>
---	---

דברים טז

<p>(16) Three times in a year shall all your males appear before Hashem your God in the place which He shall choose: in the feast of unleavened bread, and in the feast of weeks, and in the feast of tents; and they shall not appear before Hashem empty-handed.</p>	<p>(טז) שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים אֶל בֵּית יְהוָה יֵרָאֶה כָּל-זָכוֹרְךָ אֶת-פָּנָיו לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבִיעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת-פָּנָיו לַיהוָה רִיקִים:</p>
--	--

(א) והיה כִּי-תבוא אל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה וַיִּרְשָׁתָהּ וַיִּשְׁבֶּתָּ בָּהּ:
 (ב) וְלָקַחְתָּ מִרְאשֵׁיתוֹ כָּל-פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תֵּבֵיא מֵאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ וְשָׂמְתָּ בַטֶּנָא וְהִלַּכְתָּ אֶל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁכְן שְׁמוֹ שָׁם:
 (ג) וּבָאתָ אֶל-הַפֶּהוּ אֲשֶׁר יְהוָה בְּיָמֵינוּ הֵמָּנָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגְדַּתִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי-בָאתִי אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתֵינוּ לָתֵת לָנוּ:
 (ד) וְלָקַח הַפֶּהוּ הַטֶּנָא מִיָּדְךָ וְהֵנִיחוֹ לַפְּנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
 (ה) וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לַפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אֲבִד אָבִי וַיֵּרַד מִצְרַיִם וַיֵּגֶר שָׁם בְּמִתֵּי מַעֲט וַיְהִי-שָׁם לְגֹי גְדוֹל עַצוֹם וְרַב:
 (ו) וַיֵּרְעוּ אֶתְנוּ הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה:
 (ז) וַנִּצְעַק אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת-קוֹלֵנוּ וַיַּרְא אֶת-עַנְיֵנוּ וְאֶת-עַמְלָנוּ וְאֶת-לַחֲצָנוּ:
 (ח) וַיֹּצֵאנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְעָ נְטוּיָה וּבְמַרְא גָדֹל וּבְאִתּוֹת וּבְמִפְתִּים:
 (ט) וַיִּבְאֵנוּ אֶל-הַמְּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן-לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ:
 (י) וְעַתָּה הִנֵּה הִבַּאתִי אֶת-רַאשֵׁית פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-נָתַתָּה לִּי יְהוָה וְהִנְחִיתוּ לַפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לַפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
 (יא) וְשָׂמַחְתָּ בְּכָל-הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתְךָ אֶתְּהָ וְהַלְוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ:

(1) It shall be, when you have come to the land which Hashem your God gives you for an inheritance, and possess it, and dwell there,
 (2) that you shall take of the first of all the fruit of the ground which you shall bring in from your land that Hashem your God gives you; and you shall put it in a basket, and shall go to the place which Hashem your God shall choose to cause His name to dwell there.
 (3) You shall come to the priest who shall be in those days, and tell him, "I profess this day to Hashem your God, that I have come to the land which Hashem swore to our fathers to give us."
 (4) The priest shall take the basket out of your hand, and set it down before the altar of Hashem your God.
 (5) You shall answer and say before Hashem your God, "My father was a wandering Aramean, and he went down into Egypt, and lived there, few in number; and he became there a nation, great, mighty, and populous.
 (6) The Egyptians dealt ill with us, and afflicted us, and laid on us hard bondage.
 (7) And we cried to Hashem, the God of our fathers, and Hashem heard our voice, and saw our affliction, and our toil, and our oppression.
 (8) And Hashem brought us forth out of Egypt with a mighty hand, and with an outstretched arm, and with great terror, and with signs, and with wonders.
 (9) And He has brought us into this place, and has given us this land, a land flowing with milk and honey.
 (10) Now, behold, I have brought the first of the fruit of the ground, which you, Hashem, have given me." You shall set it down before Hashem your God, and worship before Hashem your God.
 (11) You shall rejoice in all the good which Hashem your God has given to you, and to your house, you, and the Levite, and the foreigner who is in your midst.

רש"י

ושמחת בכל הטוב – מכאן אמרו (ספרי דברים כ"ו:ב'): אין קורין מקרא בכורים אלא בזמן שמחה, מעצרת ועד החג, שאדם מלקט תבואתו ופירותיו ויינו ושמונו, אבל מן החג ואילך מביא ואינו קורא.

AND THOU SHALT REJOICE IN EVERY GOOD THING – From this שמחת בכל הטוב they (the Rabbis) derived the law that the recital on the occasion of bringing the first fruits is made only during the joyful period of the year — from Pentecost till the Feast of Tabernacles — when a man is gathering in his grain, his fruits, his wine and his oil; but from Tabernacles onwards until Hanukkah if he brings these, he does not make the recital (Pesachim 36b)

רש"ר הירש

ושמחת וגו' – או אז, לאחר שהבנת, מתוך התבוננותך בעבר, שעליך להודות רק לה' על העצמות והעושר של ההווה, ולאחר שביטאת את התמסרותך המיוחדת אל ה' על יסוד הבנה זו, תשמח לפני ה' בכל הדברים הטובים "אשר נתן לך".

מלכים א:יב

<p>(כה) וַיִּבֶן יִרְבֵּעָם אֶת־שֹׁכֵם בְּהַר אֶפְרַיִם וַיָּשָׁב בָּהּ וַיֵּצֵא מִשָּׁם וַיִּבֶן אֶת־פְּנוּאֵל: (כו) וַיֹּאמֶר יִרְבֵּעָם בְּלִבּוֹ עֲתָה תָשׁוּב הַמְּמַלְכָה לְבֵית דָּוִד: (כז) אִם־יַעֲלֶהוּ הָעָם הַזֶּה לַעֲשׂוֹת זִבְחִים בְּבֵית־יְהוָה בִּירוּשָׁלַם וָשָׁב לֵב הָעָם הַזֶּה אֶל־אֲדֹנֵיהֶם אֶל־רְחֹבָעַם מֶלֶךְ יְהוּדָה וְהָרְגֵנִי וָשָׁבוּ אֶל־רְחֹבָעַם מֶלֶךְ־יְהוּדָה: (כח) וַיַּעַץ הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ שְׁנֵי עֲגֻלֵי זָהָב וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רַב־לָכֶם מַעֲלוֹת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה אֲלֵהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:</p>	<p>(25) Then Jeroboam built Shechem in the hill-country of Ephraim, and dwelled there; and he went out from there and built Penuel. (26) And Jeroboam said in his heart, "Now the kingdom will return to the house of David. (27) If this people will go up to offer sacrifices in the house of Hashem at Jerusalem, then the heart of this people will turn back to their lord, to Rehoboam king of Judah; and they will kill me, and return to Rehoboam king of Judah." (28) So the king consulted, and he made two calves of gold; and he said to them, "You have gone up long enough to Jerusalem; behold your gods, O Israel, which brought you up out of the land of Egypt."</p>
---	--

What's in the name?

מדרש רבה (בראשית פרק כב)

[י] וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא ה' יְרָאָה – רַבִּי יוֹחָנָן אָמַר, אָמַר לְפָנָיו רַבּוֹן הָעוֹלָמִים בְּשָׁעָה שֶׁאִמְרַתְּ לִי (בראשית כ"ב:ב'): קַח נָא אֶת בְּנֶךָ אֶת יְחִידְךָ, הֲיֵה לִי מַה לְהִשִּׁיב, אֶתְמוּל אִמְרַתְּ (בראשית כ"א:כ"ב): כִּי בִּיצְחָק וּגּוֹי, וְעַכְשָׁיו קַח נָא אֶת בְּנֶךָ וּגּוֹי וְחַס וְשָׁלוֹם לֹא עָשִׂיתִי כֵן אֶלֶּא כַּבְשָׁתִי רַחֲמֵי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁעָה שֶׁיְהִי בְּנֵינוּ שֶׁל יִצְחָק בָּאִים לְיַדֵּי עֲבָרוֹת וּמַעֲשִׂים רָעִים תְּהֵא נִזְכָּר לָהֶם אוֹתָהּ הָעֵקֶדָה וְתִתְמַלֵּא עֲלֵיהֶם רַחֲמִים. אַבְרָהָם קָרָא אוֹתוֹ יְרָאָה, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא ה' יְרָאָה. שֵׁם קָרָא אוֹתוֹ שְׁלָם, שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית י"ד:י"ח): וּמִלְכֵי צָדֵק מָלְךְ שְׁלָם, אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אִם קוֹרָא אֲנִי אוֹתוֹ יְרָאָה כְּשֵׁם שֶׁקָּרָא אוֹתוֹ אַבְרָהָם, שֵׁם אָדָם צָדִיק מְתַרְעֵם, וְאִם קוֹרָא אֲנִי אוֹתוֹ שְׁלָם, אַבְרָהָם אָדָם צָדִיק מְתַרְעֵם, אֶלֶּא הַרִיבִי קוֹרָא אוֹתוֹ יְרוּשָׁלַיִם כְּמוֹ שֶׁקָּרְאוּ שְׁנֵיהֶם, יְרָאָה שְׁלָם, יְרוּשָׁלַיִם.

ר"י בכור שור

ה' יראה – כלומר: יראה המקום ויזכור המעשה.